

4Dental actief bij the Netherland Oral Health Society

Sinds 1996 sponsort Tolmeijer 4Dental de NOHS Nepal door middel van enerzijds financiële donaties en anderzijds door het voor drie laatste jaar studenten tandheelkunde mogelijk te maken om mee te gaan naar Nepal.

In de beginjaren van de Dental Camps in Nepal is dit idee ontstaan om voor meer mankracht te zorgen omdat de animo onder tandartsen toen niet erg groot was. Teams waren in de beginjaren niet groter dan een vijftal personen. Dit stond echt niet in verhouding met het aantal te behandelen patiënten in Nepal.

Samen met tandarts Pim Bink, in die tijd klant bij Tolmeijer en grondlegger van de NOHS, is er de mogelijkheid geboden om laatste jaar studenten tandheelkunde mee te laten deelnemen aan de Dental Camps. De eigen bijdrage voor de drie studenten wordt dan betaald door Tolmeijer 4Dental.

Als bedrijf hebben wij ook onze maatschappelijke verantwoording en van daar dragen wij deze prachtige Stichting een warm hart toe.

De studenten kunnen een brief sturen met hun kwaliteiten op zowel tandheelkundig als op sociaal-maatschappelijk gebied. De medewerkers van de faculteiten tandheelkunde selecteren van iedere faculteit de meest geschikte personen.

De studenten doen in korte tijd enorm veel ervaring op in het bijzonder op het gebied van extracties en voelen zich een hele BINK na deze Nepal reis.

Theo Jetten
Directeur Tolmeijer 4Dental

www.nohs.nl
tjetten@4dental.nl
www.tamsarya.nl

Op avontuur met the Netherland Oral Health Society

Op 16 maart begon mijn avontuur op een tijdstip dat een beetje student zijn bed net inrolt na een avond stappen. Als afgevaardigde student van Nijmegen mocht ik namelijk mee op reis naar Nepal met de stichting Netherland Oral Health Society. Een korte impressie van mijn belevenissen.

Na een vlucht van Schiphol naar Kathmandu en het invullen van een half dozijn papieren, hebben we binnen ongeveer een kwartier 25 visa-aanvragen geregeld. Met de dollars in de aanslag en een vriendelijk Namaste, worden we verwelkomd met de officiële sticker in ons paspoort en blijken de ingevulde paperassen vrijwel overbodig.

Het verblijf in Kathmandu is van korte duur, want na het op evenzo bureaucratische manier afnemen van de tandartsexamens, wordt de groep in tweeën opgesplitst en vlieg ik door richting Kawasoti. Door stakingen is het moeilijk een chauffeur te regelen, maar uiteindelijk rijden we dan toch met een volgepakt busje langs alle militaire posten naar onze eindbestemming. Zolang we westerling zijn en als vrijwilliger het land komen helpen, is er voor ons voorlopig niks aan de hand.

Mijn groep verblijft op de Kumari-school bij Kawasoti. Daar is ook een gezondheidscentrum gebouwd met o.a. een heuse tandheelkundige unit met alles er op en er aan. Wij zullen het echter moeten doen zonder röntgen, met opklapbare stoelen en een paar kisten vol met extractietangen, hevels en carpulespuiten. Vanuit onze verblijfplaats gaan we namelijk veldwerk verrichten in de omliggende dorpen.

Samen met nepalese vrijwilligers uit de stad gaan we elke ochtend vroeg zingend op weg en komen we vlak voor het donker weer zingend terug. Voor deze vrijwilligers is het een hele happening als de Hollanders weer komen, de mooiste sari's komen uit de kast en de mondkapjes en handschoenen zijn niet meer aan te slepen. Ze zijn ons van dienst bij het vertalen, het schoonmaken van het instrumentarium en het in goede banen leiden van de toeloop, bij gebrek aan een wachtkamer. Want veel bekijks hadden we zeker; in 7 dagen hebben we zo'n 1300 patiënten behandeld. In Nederland heb ik nog nooit ervaren dat iemand zo blij kan zijn met de verschijning van de tandarts. Het is ongelooflijk hoe nieuwsgierig en oplettend de nepalezen zich om je stoel scharen. Nog even en je staat

zelf 2e rang! De een springt er uit, een wattenrol tussen de kiezen, en de ander zit al weer klaar. Vanuit de intake hebben ze een briefje mee gekregen met daarop de te extraheren elementen/wortelresten, de verdoving heeft ondertussen in kunnen werken en vervolgens kon ik aan de gang om de betreffende elementen onder handen te nemen. Direct communiceren gaat uiteraard moeizaam, maar de belangrijkste woorden heb je al gauw onder de knie. Door 'agar' te zeggen gaat de mond wijd open en ook 'tuknus' is een zeer belangrijk woord! Het is namelijk een nepalese gewoonte om op elk moment flink te rochelen en te spugen door al het stof en vuil dat in de lucht hangt. Zo ook op onze werkplekken. Zodra er een rochel opkwam was het 'no tuknus' roepen óf heel hard sprinten voor een afval-emmer. Het eerste was niet altijd effectief, het tweede slecht voor je rug. Wat betreft de algehele ergonomie, laten we het daar maar niet over hebben. Voorkeuzestanden 1-4 kun je wel vergeten op deze Flinstone-stoelen!

Ik heb in deze dagen de meest interessante gevallen voorbij zien komen. Weg gecariceerde derde molaren, ectosteme hoektanden, overtollige elementen op diverse locaties, wortelresten, afgebroken elementen, carieuze melkmolaren, noem het maar op. In het begin weet je met zo weinig ervaring als student niet waar en vooral hoe je moet beginnen, maar doorsturen naar de kaakchirurg was uiteraard geen optie. Zo blijkt dat een tang, een hevel en geduld veel voor elkaar kunnen krijgen. Een leerzame periode dus voor mij als tandheelkunde student. Maar vooral ook heel uniek om te ervaren hoe de beleving omtrent het gebit in een derde wereld land als Nepal is. Het was ook uniek om zo intens in het nepalese leventje opgenomen te worden. 2x per dag kregen wij het nationale voedsel voorgeschoteld, dal bhat ofwel rijst met linzen. Nooit durven denken dat het zo lekker zou zijn en er bestaat zelfs heel veel variatie in. Zelfs aan het slapen op houten bedden met een flinterdun matrasje, de koude douche en hurk toilet wen je vanzelf. Kortom, deze reis is zeker voor herhaling vatbaar en ik kan het iedereen aanbevelen!

Willemin Schulte

Met dank aan Tolmeijer 4Dental die deze reis voor mij mogelijk maakte.

